

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Королівства Норвегія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 07.03.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 12.07.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 18.09.96 р.

Уряд України і Уряд Королівства Норвегія,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доход і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, від загальної суми вартості майна або з окремих їх елементів, включаючи податки на доход від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму платні або заробітної плати, сплачуваних підприємством.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; і

(ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

б) в Норвегії:

(i) національний податок на доход;

(ii) окружний муніципальний податок на доход;

(iii) муніципальний податок на дохід;

(iv) національні внески у Фонд Зрівнювання Податків;

(v) національний податок на капітал;

(vi) муніципальний податок на капітал;

(vii) національний податок стосовно доходу і капіталу від розвідки і розробки підводних нафтових ресурсів і пов'язаних з ними діяльності і робіт, включаючи транспортування добутої нафти по нафтопроводу; і

(viii) національні збори на винагороду працівників мистецтва, які не є резидентами

(надалі "норвезький податок").

4. Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків (включаючи можливий майбутній податок на майно в Україні), які стягуються Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції, в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх відповідних законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права була визначена або може бути в подальшому визначена за законодавством України як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна і надр та їх природних ресурсів;

б) термін "Норвегія" означає Королівство Норвегія, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод Королівства Норвегія, на якій Королівство Норвегія за законодавством Норвегії і у відповідності до міжнародного права може здійснювати свої права стосовно морського дна і надр та їх природних ресурсів; цей термін не включає Свалбард, Ян Мейєн і Норвезькі асоційовані території ("biland");

с) термін "громадянин" означає :

(i) всі фізичні особи, які мають громадянство Договірної Держави;

(ii) всі юридичні особи, товариства або асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

д) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Норвегію;

е) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

ф) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

г) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів України або його повноважного представника і стосовно Норвегії - Міністерство фінансів і митниці або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, яке надається йому в цей час законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, якщо з контексту не впливає інше, будь-яке значення, яке визначається застосовуваним податковим законодавством цієї Держави, переважає над значенням, яке надається цьому терміну іншими законами цієї Держави.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. При застосуванні цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, і також включає цю Державу і її будь-який політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади. Цей термін разом з тим не включає якусь особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній міститься.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій міститься її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає :

a) місце управління;

b) філіал;

c) офіс;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) склад або іншу споруду, що використовується для поставки товарів.

3. Будівельний майданчик, споруда, монтажний або складальний об'єкт, або керівна чи консультативна діяльність, пов'язана з ними, утворюють постійне представництво лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують під час періоду, що перевищує дванадцять місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів, або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті, інша особа діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній

Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, або утримує запаси товарів чи виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка цих товарів чи виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доход від нерухомого майна

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке міститься в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходу, одержуваного від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходу від нерухомого майна підприємств і до доходу від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність таким чином, то його прибуток може оподатковуватися в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, у випадку, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим

такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, незалежно від того, чи понесені ці витрати в Державі, де розташоване постійне представництво, чи за її межами. Зокрема, такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його будь-якому іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

4. Коли б компанії з різних країн не погодилися здійснювати спільну діяльність по повітряних перевезеннях у формі консорціуму, положення пунктів 1 і 2 застосовуються тільки до тієї частини

прибутку консорціуму, що стосується участі в цьому консорціумі компанії, яка є резидентом Договірної Держави.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, що фактично має право на дивіденди, є резидентом другої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є одночасно власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 процентів загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може повністю звільнити від податків дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, що фактично має право на проценти, є резидентом другої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою установлюють спосіб застосування цього обмеження.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування в цій Державі, якщо:

а) проценти сплачуються щодо облігацій, заборгованостей або інших подібних зобов'язань Уряду Договірної Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади за умови, що резидент другої Договірної Держави фактично має право на ці проценти;

б) проценти сплачуються боржником - резидентом України резиденту Норвегії щодо позики, наданої, гарантованої або застрахованої, або кредиту, виділеного, гарантованого або застрахованого Норвезьким гарантійним інститутом по експортних кредитах (Garanti -Instituttet for Eksportkreditt) або АО Експортфінанс (A/S Eksportfinans) або будь-якою іншою подібною установою, що може час від часу погоджуватись між компетентними органами Договірних Держав;

в) проценти сплачуються боржником - резидентом Норвегії резиденту України щодо позики, наданої, гарантованої або застрахованої, або кредиту, виділеного, гарантованого або застрахованого Урядом або Національним банком України або будь-якою іншою установою, подібною тій, яка згадана в підпункті б) цього пункту, що може час від часу погоджуватись між компетентними органами Договірних Держав;

г) проценти сплачуються покупцем продавцю у зв'язку з комерційним кредитом за прострочені платежі за товари, вироби, обладнання або послуги, за винятком тих випадків, коли продаж здійснюється або заборгованість виникає між асоційованими особами або підприємствами у розумінні статті 9.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій

другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

8. Положення цієї статті не застосовується, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що причетна до створення або передачі боргового зобов'язання, стосовно якого сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі. В такому випадку проценти можуть оподатковуватися в обох Договірних Державах.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо такий резидент підлягає оподаткуванню стосовно роялті в цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, що є фактичним власником роялті, є резидентом другої Договірної Держави, то податок, що визначається таким чином, не може перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми роялті, що сплачуються за користування або надання права на користування будь-яким патентом, планом, секретною формулою або процесом, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду;

б) 10 процентів загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній

Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що причетна до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі. В такому випадку роялті можуть оподатковуватися в обох Договірних Державах.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

СТАТТЯ 13

Приріст вартості майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке міститься у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або

б) паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть податковуватися у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до

експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи, що одержуються фізичною особою, яка є резидентом Договірної Держави, від відчуження акцій або інших корпоративних прав у будь-якій організації, яка є резидентом другої Договірної Держави, і доходи від відчуження будь-яких інших цінних паперів, які підлягають у цій другій Державі такому ж оподаткуванню, як і доходи від відчуження таких акцій або інших прав, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі, але тільки якщо:

а) особа, що їх відчужує, була резидентом цієї другої Договірної Держави в будь-який час протягом п'яти років, що безпосередньо передували відчуженню акцій, прав або цінних паперів; і

б) особа, що їх відчужує, була фактичним власником вищезгаданих акцій, прав або цінних паперів у той час, коли вона була резидентом цієї другої Держави; і

с) акції, корпоративні права або цінні папери відчужуються протягом перших п'яти років, наступних за календарним роком, в якому особа, що відчужує акції, права або папери, стає резидентом другої Договірної Держави.

6. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2, 3, 4 і 5 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, за умови, що такі доходи підлягають оподаткуванню в цій Договірній Державі. Якщо такі доходи не підлягають оподаткуванню в цій Договірній Державі, то друга Договірна Держава може оподатковувати вищезгадані доходи.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується фізичною особою, яка є резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі. Однак такий доход може оподатковуватися в другій Договірній Державі, якщо:

а) фізична особа перебуває у другій Державі протягом періоду або періодів, що у сукупності перевищують 183 дні в будь-якому дванадцятимісячному періоді; або

б) фізична особа володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності, але тільки тією мірою, якою він стосується послуг, що надаються в цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо дотримуються такі умови:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні у будь-якому дванадцятимісячному періоді; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом тієї Держави, резидентом якої є одержувач винагороди, і діяльність якого не складається зі здачі в найм праці; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

4. Якщо резидент Договірної Держави одержує винагороду у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях міжнародним транспортним консорціумом, який складається із компаній різних країн, включаючи компанію, яка є резидентом цієї Держави, то така винагорода оподатковується тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів або аналогічного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва або спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не будуть застосовуватись до доходу, одержаного від діяльності, що здійснюється в Договірній Державі працівником мистецтва або спортсменом, якщо візит у цю Державу суттєвою мірою фінансується із суспільних фондів другої Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади. У такому випадку доход підлягає оподаткуванню тільки в другій Державі, резидентом якої є працівник мистецтва або спортсмен.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, і будь-які ренти, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час під час її життя або під час визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ренти, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, яке є частиною системи соціального забезпечення України, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в Україні.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Україною або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для України або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в Україні.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в Норвегії, якщо фізична особа є резидентом або громадянином Норвегії.

3. Положення статей 15, 16, 17 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагороди і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів містяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в першій згаданій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

СТАТТЯ 22

Офшорна діяльність

1. Положення цієї статті застосовуються, незважаючи на будь-які інші положення цієї Конвенції.

2. Особа, що є резидентом Договірної Держави, і здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі у зв'язку з розвідкою або розробкою морського дна і його надр та їх природних ресурсів, що містяться в цій другій Державі, вважається з урахування пунктів 3 і 4 цієї статті стосовно такої діяльності, як та, що здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через постійне представництво або постійну базу, що в ній знаходиться.

3. Положення пункту 2 цієї статті не застосовуються, якщо діяльність здійснюється під час періоду або періодів, що в сукупності не перевищують 30 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді. Однак для цілей цього пункту:

а) діяльність, що здійснюється підприємством, яке асоційоване з другим підприємством, буде розглядатись як та, що здійснюється підприємством, з яким воно асоційоване, якщо ця діяльність є по суті такою ж, як і діяльність, що здійснюється останнім згаданим підприємством;

б) два підприємства вважаються асоційованими, якщо одне з них прямо або посередньо контролюється другим, або обидва вони прямо або посередньо контролюються третьою особою або особами.

4. Прибуток, що одержується резидентом Договірної Держави від перевезення вантажу або персоналу до пункту або між пунктами Договірної Держави, де здійснюється діяльність, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і його надр та їх природних ресурсів, або від експлуатації буксирних суден або інших засобів, допоміжних до такої діяльності, оподатковується тільки в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство. Це положення не застосовується, якщо морське або повітряне судно експлуатується постійним підприємством у межах значення статті 5 цієї Конвенції.

5. а) З урахуванням підпункту б) цього пункту, платня, заробітна плата та подібна винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави за роботу за наймом, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і його природних ресурсів, що містяться в другій Договірній Державі, може тією мірою, якою робота виконується офшорно в цій другій Державі, оподатковуватись у цій другій Державі. Однак така винагорода підлягає оподаткуванню тільки в першій згаданій Державі, якщо робота за наймом здійснюється офшорно для наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави під час періоду або періодів, що в сукупності не перевищують 30 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

б) Платня, заробітна плата та подібна винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави за роботу за наймом, яка здійснюється на борту морського або повітряного судна, зайнятого у перевезенні вантажу або персоналу до пункту або між пунктами другої Договірної Держави, де здійснюється діяльність, яка пов'язана з розвідкою або розробкою морського дна і його надр та їх природних ресурсів, або за роботу за наймом, яка здійснюється на борту буксирного судна або інших засобів, допоміжних до такої діяльності, оподатковується в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що здійснює таку діяльність. Це положення не застосовується, якщо морське або повітряне судно експлуатується постійним підприємством у межах значення статті 5 цієї Конвенції.

6. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) прав, які стосуються розвідки чи розробки; або

б) майна, яке міститься в другій Договірній Державі і яке використовується у зв'язку з розвідкою або розробкою морського дна і його надр та їх природних ресурсів, які містяться в цій другій Державі; або

в) акцій, які одержали їх вартість або більшу частину їх вартості прямо або посередньо від таких прав або такого майна, або від таких прав і такого майна разом узятих,

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

У цьому пункті "права на розвідку або розробку" означають права на активи, які одержуються шляхом розвідки або розробки морського дна і його надр та їх природних ресурсів у другій Договірній Державі, включаючи права на проценти або прибуток в активів.

СТАТТЯ 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йде мова у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та міститься в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, і рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських або повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

1. Відповідно до положень і з урахуванням обмежень законодавств Договірних Держав (в які час від часу можуть вноситися поправки без змін їх головних принципів):

Якщо резидент Договірної Держави одержує доход або володіє елементами майна, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі, перша згадана Держава дозволить:

а) вирахувати з податку на доход цього резидента суму, рівну прибутковому податку, сплаченому в другій Договірній Державі;

б) вирахувати з податку на майно цього резидента суму, рівну податку на майно, сплаченому в другій Договірній Державі.

Ці вирахування, однак, у будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або таких же елементів майна, які можуть оподатковуватися в цій другій Договірній Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції одержаний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, то така Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку доход або майно.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема, з точки зору резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються громадяни цих Держав за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пунктів 6 і 7 статті 11 або пунктів 4 і 5 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Жодні положення цієї статті не матимуть тлумачення як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати фізичній особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-яких персональних звільнень, пільг і вирахувань для податкових цілей, які надаються фізичним особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок для розгляду до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, тієї Держави, громадянином якої він є. Заява має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнутиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, що не передбачені Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, встановлених Договірними Державами, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати шахрайства і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією застосовується до податків будь-якого роду та виду і не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна, таким же чином як і інформація, одержана в межах національного законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, встановлених цією Державою. Такі особи або органи повинні використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або в юридичних рішеннях.

Компетентні органи шляхом консультацій будуть розвивати відповідні умови, методи та техніку, що стосуються справ, щодо яких такий обмін інформацією може бути здійснений, включаючи, якщо необхідно, обмін інформацією, яка стосується податкових ухилень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган кожної з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, які відрізняються від законів і адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.

СТАТТЯ 28

Члени дипломатичних або постійних місій і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних або постійних місій або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

1. Кожна із Договірних Держав повинна повідомити одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до національного законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності у день одержання останнього такого повідомлення і буде мати дію в обох Договірних Державах у випадку податків на доход або майно, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування (включаючи звітні періоди), що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Конвенцією чинності, і наступних років.

2. Конвенція між Королівством Норвегія і Союзом Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і на майно, підписана 15 лютого 1980 року, завершує свою чинність між Україною і Норвегією з дня початку дії цієї Конвенції згідно з пунктом 1 цієї статті.

СТАТТЯ 30

Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня вступу Конвенції у чинність.

У такому разі чинність Конвенції буде припинено в обох Договірних Державах у випадку податків на доход або майно, що стягуються під час будь-якого періоду оподаткування (включаючи звітні періоди), що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, в м. Осло 7 березня 1996 року українською, норвезькою та англійською мовами, всі тексти автентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

* Ратифіковано Законом України від 12 липня 1996 року № 340/96- ВР.

**За Уряд
України
(підпис)**

**За Уряд
Королівства Норвегія
(підпис)**

ПРОТОКОЛ

Під час підписання Конвенції про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно, укладеної в цей день між Урядом України і Урядом Королівства Норвегія, ті, що нижче підписалися, дійшли згоди, що наступні положення складають невід'ємну частину Конвенції.

Стосовно статей 2 і 8 зрозуміло, що Конвенція застосовується також до податків, що стягуються з вантажних перевезень в повітрі або морем.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в двох примірниках, в м. Осло 7 березня 1996 року українською, норвезькою та англійською мовами, всі тексти автентичні. У разі розходжень у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

**За Уряд
України
(підпис)**

**За Уряд
Королівства Норвегія
(підпис)**